

ВИЛКАКОРА В НАУЧНА СВЕТЛИНА

ВИЛКАКОРА[©]
Котешки нокът
Uncaria tomentosa Wild D.C.
Una de Gato
Cat 's clow

Латинско наименование: *Uncaria tomentosa Wild D.C.*

Семейство: Rubiaceae

Описание на растението: Представлява многогодишна лиана, достигаща дължина до 30 метра. Цветът на кората е бялосив. Листата са прави, дебели, завършващи с мустаче, долната им страна е покрита тънки власинки, характерни са извитите шипове, намиращи се в основата на дръжките на листата.

Разпространение: Диворастящо растение, разпространено в джунглите на Средна и Южна Америка - Перу, Колумбия, Еквадор, Гуана, Тринидад, Венецуела, Суринам, Гватемала, Коста Рика, Панама.

Използвани части от растението: листа, кора и корен

Химичен състав: алкалоиди - индолони /хирзутин, хирзутеин, дихидрокоринантеин/ и оксиндолони - тетрациклични и пентациклични. Тетрациклични: ринофилин и изоринофилин. Пентациклични: митрафилин, специофолин, ункарин Ф, птероподин, изомитрафилин, изоптероподин и процианидин. Полифеноли - проантоцианиди, димерни процианиди А1, В1, В3, В4. Стероли, танини - фенолови и катехинови, гликозиди на хининовата киселина, терпени и техни производни и др. Алкалоидите са различни в различните части на растението. Съдържанието на активните субстанции зависи от географското положение и годишното време, при което е събирано растението.

Благодарение на специфичния състав на почвата, атмосферата и присъствието на други лечебни растителни видове в близкото обкръжение, Вилкакора е с изключително богат биоактивен състав и заслужава особено внимание сред другите видове растения котешки нокът. Най-важните биологично активни вещества, съдържащи се във Вилкакора са алкалоидите – индолони и оксиндолони. Те влияят положително върху функциите на имунната, дихателната, нервната, сърдечно-съдовата и храносмилателната система. Оксиндолоните алкалоиди активират имунната система и особено механизмите, отговорни за антитуморния и антивирусния имунитет, също така оказват цитотоксично действие по отношение на туморните клетъчни линии при рак на шийката на матката, рак на простата и рак на белия дроб. Притежават силно изразено антивирусно и антибактериално действие. Освен алкалоиди Вилкакора съдържа и други ценни вещества: гликозиди, които показват противотуморно действие – имат силно инхибиращ ефект върху растежа на туморни клетъчни линии при рак на яйчниците. Притежава свойства да прочиства клетките на организма от вредни екзогенни агенти. Има силен антиоксидантен ефект. Биохимичния състав на растението отдавна е в центъра на вниманието на различни специалисти: лекари онколози, фармаколози, ботаници.

Професор Йежи Лукашяк

ЛЕЧЕНИЕ НА НЕЛЕЧИМОТО

В четвърти стадий на развитие на туморните заболявания медицината по принцип не дава на пациентите никакъв шанс на излекуване. Най-често онкологите им дават най-много 2 месеца живот и предписват само болкоуспокояващи лекарства. Четвъртият стадий – това е смъртта. Такава е бруталната истина.

Сред пациентите на д-р Мирес, 1312 от болните са били с напреднал рак именно в четвърти стадий. Те били лекувани с вилкакора под формата на водна отвара, с прилагане на вегетарианска диета. Това са клиничните изследвания, представени от д-р Мирес на

международния симпозиум, посветен на “Приложение на фитотерапията в медицината”, конференцията е проведена през 1989 г в Лима.

Сред 541 от случаите на рак на шийката на матката в IV стадий на развитие на болестта, вилкакора е продължила живота с 2 години на 168 пациентки /32%/, а с 5 години – което в онкологията се смята за излекуване – 49 пациентки /9%/.

Сред 249 пациента с рак на стомаха в IV стадий на развитие на болестта, вилкакора е удължила живота с 2 години на 127 пациента /51%/, а петгодишна преживаемост е дала на 52 пациента /21%/.

Сред 232 случая на рак на гърдата в IV стадий от развитието на болестта, вилкакора е удължила живота с 2 години на 107 пациента /46%/, а е излекувала 39 пациентки /17%/.

Сред 138 случая на рак на белите дробове в IV стадий от развитието на болестта, вилкакора е удължила живота с 2 години на 32 пациента /23%/, а е излекувала 3 пациента /17%/.

Сред 58 случая на рак на панкреаса в IV стадий от развитието на болестта, вилкакора е удължила живота с 2 години на 4 пациента /7%/, 5 години не е преживял нито един.

Сред 21 случая на рак на яйчниците в IV стадий от развитието на болестта, вилкакора е удължила живота с 2 години на 10 пациентки /48%/, а е излекувала 5 пациентки /24%/.

Сред 20 случая на рак на простатата в IV стадий от развитието на болестта, вилкакора е удължила живота с 2 години на 16 пациенти /80%/, а е излекувала 1 пациент.

Сред 18 случая на лимфосарком в IV стадий от развитието на болестта, вилкакора е удължила живота с 2 години на 14 пациенти /78%/, а е излекувала 3 пациента /16%/.

Сред 7 пациента с рабдомиосаркома в IV стадий от развитието на болестта, вилкакора е удължила живота с 2 години на 3 пациента /43%/, а е излекувала 3 пациента /43%/.

Сред 7 случая на левкемия в IV стадий от развитието на болестта, вилкакора е удължила живота с 2 години на 4 пациента /57%/, а е излекувала 3 пациента /43%/.

Горните данни са публикувани в дисертация на д-р Фелипе Мирес “Фитотерапията при напреднал рак”. Д-р Мирес – днес професор в към Изследователския Институт по Андийска Фитотерапия – за първи път още тогава е отразил в своя труд противотуморните свойства на оксоиндоловите алкалоиди.

От публикуването на дисертацията на д-р Мирес изминаха много години. Неговите резултати са потвърдени от всестранните изследвания първо от австрийски учени от университетите в Инсбрук и Граза. Едновременно котешки нокът изследват перуанските учени от университета Сан Маркос и Понтифическия Католически Университет. С нови познания за котешкия нокът обогатяват науката и немските учени от Мюнхенския Университет; италианските учени от университетите в Рим, Милано, Неапол и Салерно; унгарските от Химическия Изследователски Център в Будапеща; английските от Изследователския Център Hunington; китайските от Народния Медицински Университет в Шанхай; шведските от университетите в Упсали и в Лунд; американските от Западния университет в Сан Франциско; украинските от Изследователския Център по Нуклеарна Медицина към Медицинската Академия, а също и японските учени, учените от ЮАР и Австралия.

През 1994 г. котешкият нокът /вилкакора/ е огласен от Световната Здравна Организация за лечебно растение, след което е допуснат до продажба в почти цял свят.

По материали на А. Радван